

Ali imamo preveč delovne sile?

Mnogi bodo dejali, da je tako vprašanje smešno in nepotrebno. Tako bi tudi bilo, če se ne bi v zadnjem času prenašale razne vesti o redukciji, o odpušilih, o velikem številu brezposelnih itd.

O brezposelnosti ne moremo danes, kot nismo v lanskem letu in tudi ne bomo mogli govoriti v bodoče, ker tega problema ni, temveč je ravno nasprotno, da nam primanjkuje precejšnje število delavcev in uslužbencev, kot jih je bilo trenutno v podjetju ali ustanovi, vendar pa so le redki pregledali dinamične planske drugega podjetja, kjer niti prejšnje niti ta mesec niso dosegli planiranega števila. Trenutno potrebuje uprava za delovno silo okraja Celje-okolica večje število novih delovnih sil za razna podjetja, predvsem prioritarnega značaja.

Vsa podjetja so dobila določen in oster nalog, da je potrebno staviati na razpolago upravi za delovno silo za vključitev v druga podjetja take delavce, ki so zdravi, mlajši in niso vezani na veččlansko družino. Kljub vsem navodilom, so mnoga podjetja ukrenila ravno narobe, niso poiskala tiste ljudi, ki bi jih lahko vključili drugam, niso iskala delovnih mest, kjer bi se moška delovna sila lahko zamenjala za žensko. Na ta način bi sprostiti veliko število takih, ki jih naša industrija tako nujno rabi.

Konkretno lahko navedemo, da rabi večje število delavcev Cinkarna Celje, Zelezarna v Štoreh, rudniki, gozdarstvo in druga podjetja. Za ta podjetja moramo najti potrebno delovno silo, ker od izpolnitve plana v istih zavidi delo drugod. Teh dinamičnih planov pravi gotovo niso videli ali niso hoteli videti tisti, ki govori o brezposelnosti, ker bi sicer pomagali rešiti tako pereč

problem in vključiti vse, kar lahko na kakršen koli način doprinaša pri našem planu, trenutno predvsem tam, kjer je prvenstvene važnosti.

Končno pa pri nas ni treba verjeti temu, kar je napisano, vsak se lahko sam prepriča. Kar naj stopi k vodstvom omenjenih podjetij, pa ga bodo peljali tja, kjer manjkajo ljudje, kjer zaradi pomanjkanja delovne sile zastaja delo, ki mora brezpogojno neprekidno iti naprej.

Tudi to je res, da bo iz administracije sproščeno precej delovne sile (v vsrednjem merilu okrog 100.000). O reorganizaciji upravnega in gospodarskega aparata je že mnogo pisano. Vsi vemo, da smo se s to reorganizacijo izognili zelo nevarnemu birokratičnemu centralizmu. Vse sproščene sile pa bodo našle zaposlitve na drugih mestih, kjer bodo lahko več koristile, kot so do sedaj.

V naših zadržanih, v DID-ih, prosvetnih in še na mnogih dragih ustanovah bomo potrebovali nove kadre. Potrebno jih je zbrati in pravilno usmeriti.

Zato o brezposelnosti ne more biti govora. Pokazati moramo, kakor je že zgoraj omenjeno, da smo tudi pri tem delu napravili nekatere napake, ki so pri nepoučenih napravile nepotrebno zmedo in tudi strah, ki je po nekod bil še večji po zaslugi zlonamernežev.

Iskanje delovnih rezerv, in notranjih in zunanjih, in pravilna zaposlitev istih, bo še dolgo naša važna naloga. Celotno naše gospodarstvo se šele razvija in bo potrebovalo še mnogo, mnogo ljudi. Le-te moramo nenehno iskati. Vključiti pa moramo predvsem tiste, ki govore o brezposelnosti, sami pa se nočejo vključiti.

Nekaj o delu in napakah krajevnih ljudskih odborov

Kako potekajo zasedanja KLO v okraju Celje okolica

Dobro vodstvo gospodarske, kulturne in socialne politike vasi, zavis od dobrega dela Krajevnega ljudskega odbora. Da bodo Krajevni ljudski odbori te panoge življenja na vasi lahko pravilno usmerjali in dobro vodili, pa je potrebno predvsem izboljšanje organizacije dela in zasedanjih. Do nedavnega mnogi KLO-ji niso poznali razlike med sebi izvršilnega odbora in zasedanjem ljudskega odbora. Sele tečaj, ki so se prirejali letošnjo zimo, so razbistrili pojme markskaterega odborniku krajevnega ljudskega odbora. Precej pa je še takih, ki še tega danes ne razlikujejo, predvsem so to tisti, ki se tečaje niso udeležili.

Zaradi prevelike domačnosti, nenačrtnosti, nepripravljenosti in nediscipline na zasedanjih in sejah krajevnih ljudskih odborov, se odbija dobre in zavedne odbornike od dela tako, da postanejo tudi oni malodušni do izvrševanja posameznih nalog in izgubijo čut odgovornosti. Na zasedanjih se vse premalo upošteva zakonitost. Tako so na primer v Št. Rupertu nad Laškim ob priliki zasedanja odborniki prihajali in odhajali iz prostora, kjer se je zasedanje vršilo, kakor in kdaj se je komu vljubilo. Pri dnevnem redu je sodelovalo le nekaj odbornikov, drugi pa so se zaradi take domačnosti kratkočasili z raznimi drugimi privatnimi pogovori. Ključu temu, da so poleg ostalega tudi obravnavali izvajanja plana v gozdarstvu, razrez plana obvezne oddaje prašičev in masti ter razrez plana obvezne oddaje perutnine in jajc, ni ljudski odbor sprejel nikakega sklepa, pa tudi planov niso razbili na posamezna kmečka gospodarstva. Zasedanje se je pričelo ob 8. uri, končalo pa ob 13. uri, to je, 5 ur nepotrebnega, nenačrtnega pogovaranja, brez vsakih konkretnih sklepov, na drugi strani pa zamujanje časa brez vsake koristi in uspehov. V Št. Rupertu so vsa dosedanja zasedanja bila slična temu zasedanju, zaradi tega pa so morali razne planske razbijati administratorji, ki jim je bilo končno vseeno, kako so razbili, saj so delali na račun ljudskega odbora. Kakšne so posledice takega dela, pa so kmalu ugotovili, plani se niso realizirali, pritožbe so deževale na KLO. Nazadnje pa je KLO ugotovil, da so plani, ki prihajajo od okraja absolutno previsoki, resnično pa so bili previsoki le v toliko, v kolikor jih KLO ni pravilno razdelil na posamezna kmečka gospodarstva. S takim načinom dela na svojih zasedanjih KLO ne bo mogel uspešno voditi go-

sposdarstva na vasi. Moral bo prvenstveno temeljito spremeniti odnos do svojih dolžnosti in nalog, katere jim nalaga graditev socializma.

Tudi v Rimskih toplicah ni dosti boljše. Tam so odborniki, ko je bilo sklicano zasedanje dne 16. maja 1950, sploh niso prišli na zasedanje. Tu verjetno vse delo odbornikov opravljajo tudi administratorji, zato pa so tudi njihovi plani netočni in nepravilni. Tudi tukaj je kriva takemu delu domačnost, nezakonnost na zasedanjih, nerazdeljenost dela in nedisciplina. Člani izvršilnega odbora za svoje delo v zadostni meri ne odgovarjajo, saj delajo drugi mesto njih. Zasedanja vodita predsednik in tajnik, stavijata predloge in poročila, dočim pa ostali člani IO, ki odgovarjajo za posamezne panoge dela sploh nimajo kaj poročati iz razumljivega razloga, ker niso dosti delali.

V Ponikvi pri Grobelnem je prišlo na zasedanje le 14 od 31 odbornikov. Zasedanje se seveda ni moglo vršiti, ker ni bilo sklepno. Slabosti takega dela so se že pokazali. Na KLO-ju ni nikake evidence, plani se niso razbijali od strani odbornikov, zato pa je bilo toliko pritožb in toliko nesorazmerja. Tudi KLO Kuretno-Debro lahko v tem prištevamo med te KLO-je.

KLO Drensko rebro pa sploh ne razlikuje sej od zasedanj in je sklical namesto zasedanja celotnega odbora, kar pet članov izvršnega odbora.

Opaziti je v teh KLO-jih, da imajo tudi premalo stika z volivci, da ne sklicujejo redno zborov volivcev, da na njih ne obravnavajo raznih razrezov in planov, da te razreze administratorji birokratsko diktirajo iz pisarn.

V Krajevnih ljudskih odborih Šentjur pri Celju, Sv. Peter v Sav. dolini in Laškem pa imajo redne seje in zasedanja, na drugi strani pa se njihova zasedanja močno razlikujejo od obravnavanih Krajevnih ljudskih odborov, so zakonita in demokratična. Odborniki so disciplinirani in sodelujejo vsi pri predmetu obravnavanja iz razloga, ker je med njimi delo razdeljeno. Pri razbitju posameznih planov sodelujejo volivci, ker se zbori istih od strani krajevnega odbora redno sklicujejo.

Krajevni ljudski odborniki, kateri nimajo pravih odnosov do svojih dolžnosti, bodo morali svoje delo temeljito preusmeriti, če hočejo da bodo v pravem smislu ljudski odborniki, ki bodo pravilno usmerjali graditev socializma na vasi.

Krajevni ljudski odbor Gorenje je zadrževal prošnje in pritožbe

V Gorenjah je bilo na Krajevnem ljudskem odboru pravočasno vloženih 8 prošelj odnosno pritožb proti odmeri dohodnine in 8 prošelj zaradi znižanja odkupov. Te prošnje so bile vložene že 3. marca in so ležale nerešene do 5. maja zaradi tega, ker se komisija za izvajanje davčne politike na vasi ni sestajala redno. Delno se je sestala dne 17. aprila, toda brez uspeha, ker je takrat član te komisije Stanko Deleja napadel finančnega poverjenika Irmara, čez, da so bile v nekaterih primerih vzete davčne osnove previsoko, v drugih pa zopet prenizko. Finančni poročevalci pa je zastopal stališče, da so osnove povprečno dobro zajete. Med tem se je finančni poročevalci pri delu v gozdu ponesrečil tako, da je bil za delo nesposoben. Tudi na Krajevni ljudski odbor zaradi tega ni pri-

hajal. Zato je zaprosil člana davčne komisije Jožeta Šošterja, da naj skliče sestanek komisije pri njemu na domu. Toda sestanek ni bil sklican.

Tako se je stvar vlekla, sestanka davčne komisije ni bilo in prošnje so ležale v Predalu nerešene vse do 5. maja, ko so kontrolni organi okrajnega finančnega poverjeništvu iz Šoštanjja izvršili kontrolo na krajevnem odboru. Prošnje so bile vse pravilno kolkovane, ter je bila dolžnost krajevnega ljudskega odbora, da jih v roku treh dni odpremi okrajnemu poverjeništvu za finance zaradi rešitve.

Ta primer nam jasno kaže, kako se godi volivcem, ki so izvolili brezvestne ljudi. Če bodo še nadalje trpeli takšno stanje in poslovanje v krajevnem ljudskem odboru, bodo še večkrat izpostavljeni takšnim in sličnim neprilicam.

CELJSKI

LETO III.
ŠTEV. 21
CELJE
27. 5. 1950

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE CELJA

Nad 1400 mladincev in mladink je preneslo čestitke tovarišu Titu

V nedeljo dne 21. t. m. so ceste po okraju Celje-okolica zaživele. V zgodnjih jutranjih urah so se postavili mladinci in mladinke, da ponesejo s štafeto čestitke za rojstni dan maršalu Titu. 315 km cest je bilo zasedenih po mladincih, ki so se zavedali, da bo treba preleteti progo iz skrajnega kozjanskega v 2 urah 40 minutah, progo Vranskega v eni uri 34 minutah itd. in da morajo biti tudi vsi postranski priključki zaradi tega do minute točni. Saj tu je šlo za izpolnitev volje in želje našega ljudstva: pozdraviti svojega maršala, izraziti mu zahvalo in brezmejno zaupanje. To svojo nalogo je mladina častno izpolnila. Iz okraja je prinesla 125 pozdravnih pisem, okrog 60 štafetnih palic. Telovadna društva Celje-mesto in okolica so poslala tov. Titu simbol okraja: kovinasto štafeto palico, predstavljajočo hmeljski drog, ovit s hmeljem. Delovni kolektivi so vozili v izdelavo štafetnih palic vso skrb in lepe zamisli.

Mesto Celje se je za sprejem štafete svečano pripravilo. Godba na pihala SKUD-a France Prešeren je pozdravila glavno in priključne štafete, ki so prišle točno ob določenem času. Štafeto so pozdravili zastopniki mesta Celja, okraja Celje-okolica, JA, masovne organizacije in prebivalstvo mesta Celja. Predsednik MLO Celje, tov. Trpin Lojze, je prečital čestitke mesta Celja, tov. Debič Boris pa čestitke OLO Celje-okolica. V teh čestitkah je izražena globoka ljubezen do našega voditelja. Izražena je vdanost in revolucionarna volja našega ljudstva, ki bo s tov. Titom nadaljevalo borbo do popolne izgraditve socializma.

Štafete so se pričele s svečanim programom. Na Vranskem so po pozdravnem govoru deklamirali in peli, naker je stekla štafeta iz tamkajšnje kmet. obd. zadruge. Šolska mladina in ljudstvo se je razpostavilo po vsem tr-

gu. V Kapli se je priključila štafeta iz gozdne frontne brigade na Ojstrici. Po več tekačev v krajih, članov in članic, je postavilo TD Gomilsko, Pestrost krajev in masovnost tekačev, ki smo jo videli še v Zalcu, Petrovčah in v Laškem je močno povzdignila svečanost štafete.

Ljudstvo je v večjem številu pozdravljalo štafeto na Bohorju, na Stranicah in Frankolovem, v Vojniku, v Zalcu, v Petrovčah in drugod. Najlepši pa je bil sprejem v Laškem, kjer je priključna štafeta iz Hude jame masovno, s konjenikom na čelu, prinesla čestitke.

S Titovo štafeto se je izvedlo v okraju eno izmed najmasovnejših letnih fizikturnih udeleževanj. Nad 1400 mladincev je izvedlo štafetni tek v dobrih treh urah. V tej pripravljenosti in zavestni disciplini je bila izražena ljubezen, ki jo čuti naša mladina in naše ljudstvo do tov. Tita.

Šahovski način tekmovalja v celjskih tovarnah prinaša vedno večje uspehe

Tekmovalje v naših kolektivih se vedno bolj uveljavlja kot stalen način dela. Pri tem prihaja vedno bolj do izraza proučevanje načinov dela, kajti stalno je treba imeti pred očmi to, da ne gre samo za tehnično ocenjevanje dela in rezultatov, temveč predvsem zato, kakšen je odnos človeka do dela, kako je kolektiv tudi politično pripravljen za višjo produktivnost dela.

Važna naloga sindikalnih organizacij je, da skrbijo za stalen razvoj tekmovalja, ki zahteva vedno nove in nove oblike po načinu in vsebini dela. Dokaz temu so nam uspehi v lanskem letu, ko so posamezne brigade tekmovala po Sirotanovičevem načinu. V zelo kratkem času pa prehajamo zopet k novemu, pestrejšemu šahovskemu načinu tekmovalja.

Ta nov način je bil uveden že v aprilu v mariborskih tekstilnih tovarnah,

kjer so se uspehi pokazali že prvi mesec. Produkcija se je dvignila za več odstotkov. Te izkušnje pa so izkoristile tudi celjske tekstilne tovarne, ki so po dobrih tehničnih in političnih pripravah začele s tekmovaljem 17. maja. V Tkalcnici hlačevine, kjer imajo 24 brigad, tekmujejo med seboj tako, da se brigada sreča z drugo brigado samo enkrat v času tekmovalja, ki traja 23 dni. Borba za naslov najboljšje brigade je ostra in napeta. Uspehi tega tekmovalja pa so, da se je produkcija v prvih treh dneh dvignila za 2 do 3% V tem času je bila najboljša brigada »Savinja«, ki je dosegla povprečno 85 točk dnevno. Tudi ostale brigade ne zaostajajo dosti za njo. Tekmovalje v Tovarni perila, kjer imajo 6 brigad, traja 5 dni. Tudi tu so uspehi že vidni. Borijo se predvsem za čim boljše kvalitete izdelkov. Največje uspehe do sedaj

beleži MLO tekstilna tovarna, kjer se je produkcija dvignila za 26%. Rezultat je namreč zato tako velik, ker tekmuje tudi pripravljavnica.

Dobra in nazorna agitacija dnevno vzpodbuja tekmovalke k še večjemu elanu. Velike šahovske razpredelnice, na katerih se vsakodnevno prikazujejo uspehi tekmovalja, imajo vse tri tovarne. Pred njimi stoji vsako jutro gruča delavk, ki z zanimanjem pregledujejo rezultate. Tkalcnica hlačevine bo postavila v mestu veliko šahovsko razpredelnico, tako da bo vsakdo lahko zasledil potek tekmovalja.

Zgledu celjskih tekstilcev je sledila tudi tekstilna tovarna v Šentpavlu. Kdaj bodo tudi kolektivi ostalih strok sledili tekmovalju tekstilcev po šahovskem sistemu, je pa odvisno predvsem od tehničnih in političnih priprav v podjetju. M. O.

Uspešno tekmovalje po šahovskem načinu v celjski Tovarni perila

Zadnje čase je postalo v Tovarni perila kar nekam živahno. Proizvodnja in kvaliteta izdelkov sta se začeli dvigati, prav tako je vsakdo, ki obišče tovarno zadovoljen nad bogatim asortimentom.

Da bi se dosegli še lepši uspehi, je bilo v tovarni od 17. do 22. maja prvo tekmovalje po šahovskem načinu. Ta način tekmovalja je nov in se je pokazal, prilagojen razmeram podjetja, zelo prikladen. Ker tekmuje vsaka brigada z vsako brigado, vsak dan z eno, pri vsem tem pa tekmujejo vse brigade, je ta način tekmovalja zelo razgiban ter je tokrat poživel še zadnje zaupanje. Pred veliko šahovsko tabelo so delavke z velikim zanimanjem zasledovale svoje uspehe, svoje priborjene točke.

Poseben poudarek v tekmovalju je bil dan kvaliteti ter je bil pogoj za doseg tekmovalne točke tudi brezhibna izdelava, kakor jo predvidevajo vsezniki predpisi o konfekciji. Potrebno je bilo doseči ali prekoračiti predpisano storilnost, poleg tega si pa priboriti še deset točk za kvaliteto.

Tekmovalje je dalo odlične rezultate, saj so vse brigade dosegle odnosno presegale tekmovalno storilnost in skoraj vse dosegle ob poostreni kontroli deset točk, kar je največ, za lepo izdelavo. Največji uspehi so bili v zadnjem dnevu tekmovalja, ko sta dve brigadi presegli tekmovalno storilnost za 11%, dve pa za 10%. Vse brigadirke so se trudile, da je tekmovalje nemoteno potekalo, pomagale so posameznim delavkam v borbi za tekmovalne uspehe.

Končni izid tekmovalja izgleda takole:

1. Brigada Ivanka 4,5 točk
2. Brigada Justika 4 točke
3. Brigada Marica 3 točke
4. Brigada Malčka 2 točki
5. Brigada Marička 0,5 točk
6. Brigada Nežika 0,5 točk

Ob zaključku tekmovalja je tov. direktor čestital brigadam k doseženim uspehom, zmagovalni brigadi Ivanke je podelil tekmovalno zastavico v trajno last, vsem brigadirkam pa pismena priznanja.

Ekipa za izterjavo zaostankov v Šoštanjju odkriva shrite poljske pridelke

Ker se nekateri kmetovalci v šoštanjškem okraju izgovarjajo, da ne morejo oddati pitanih ali mršavih prašičev, je okrajna ekipa za izterjavo odkupov izvršila že več uspešnih preiskav.

Jože Novak iz Okonine v krajevnem ljudskem odboru Radmirje bi moral v lanskem letu oddati 11,40 kg masti na račun neoddanega mleka, nekaj fižola, v letošnjem letu pa 1 pitaneja in 1 mršavega prašiča. Ker se je izgovarjal, da masti nima, je okrajna ekipa napravila pri Novaku hišno preiskavo. V kleti so mu našli 13 kg skrite masti. Ko je ekipa pregledovala podstrešje, ni sprva našla ničesar, šele, ko je član ekipe dvignil na podstrešju deske, so pod podom našli dve skrinji, v katerih je bilo 141 g žita, 40 kg ječmena in 17 kg fižola. Na drugi strani podstrešja so pod podom odkrili 35 kg žebčev in 4 kg tečajev za vrata. Novak se je izgovarjal, da je žebčje skrnil še za časa okupacije pred Nemci. Pri nadaljnji preiskavi je ekipa sredi stopnic, ki vodijo v klet, odkrila majhen bunker. V tem bunkerju je bil skrit 50 literski

lonec, v katerem je bilo ovčje meso. Priznal je, da je v mesecu aprilu zaklal ovco na »črno«.

V krajevnem ljudskem odboru Mozirje bi moral posestnik Jože Mutec iz Lok odati v januarju pitaneja prašiča. Ker se je izgovarjal, da pitaneja prašiča še nima, je prejel predpis, da mora namesto njega oddati 26 kg masti in 80 kg goveje živine. Mutec je okrajni ekipi trdil, da masti nima in da lahko da največ 10 kg masti, katero bi si izposodila pri sestri. Pri preiskavi je ekipa vendar izsledila na podstrešju 5 kg masti. Zena Muteca je še nadalje trdila, da nimajo več masti. Njena laž je bila kratkotrajna, kajti na podstrešju so kmalu izsledili kanto, v kateri je bilo okrog 30 kg masti. Poleg tega so našli sodček žganja in dva vojaška sedla brez usnja. Ko je ekipa izpraševala Muteca, če ima še kaj skritega, se je toliko omečal, ter povedal, da ima njegova sestra skrito žito, toda da ne ve kje. Šele na odločno zahtevo okrajne ekipe je pokazal na skedenj, kjer

se je žito nahajalo. Pod slamo so našli dve skrinji. Prva skrinja je bila polna pšenice, okrog 180 kg, v drugi skrinji je pa bilo 48 kg ječmena in sodček žganja od 15 litrov. Poleg tega so našli večje količine električnega materiala in 12 lopat.

Ko je ekipa zahtevala, da Mutec odpelje najdene stvari v Mozirje, se je žena temu uprla, Mutec se je pa med tem časom skrnil.

Anton Sevnčnikar, po domače Vrtačnik iz Lokavice, bi moral oddati mršavega prašiča. Ker je trdil, da ne more oddati ne prašiča in ne masti, je okrajna komisija napravila pri njem hišno preiskavo. V svinjaku so našli eno govejo in eno svinjsko kožo, kateri sta bili skriti v sodu, pod senom pa neprijavljeni električni motor. Izgovarjal se je, da so na motor otroci pri igri nametali seno. V uti so našli 126 kilogramov pšenice, katera je bila skrita v sodih. Sevnčnikar se je izgovarjal, da za to pšenico sploh ni vedel. Poleg te pšenice so mu našli v kleti še 300 kg pšenice, katero je skrival v sodu. Za to pšenico se je pa izgovarjal, da jo ima v kleti zaradi varnosti pred požarom.

Takšne škodljive elemente je treba strogo kaznovati!

Okrajni sindikalni svet je podelil prehodne zastave

19. maja je bila v dvorani Doma ljudske prosvete v Celju konferenca celotnega sindikalnega aktivna s področja Okrajnega sveta Celje. Po izčrpnih analizah dosedanjega delovanja podružnic, KOS-ov in Okrajnega sveta, v kateri je predsednik tov. Medved nanizal najbolj pereče primere slabega ali nepravilnega sodelovanja sindikata, partijske organizacije in uprave v nekaterih podjetjih ter pozval k revolucijskemu reševanju nalog v korist delovnega človeka, je sledila podelitev prehodnih zastav najboljšim v prvomajskem tekmovanju.

Kot najboljša podružnica se je izkazala to pot Tovarna emajlirane posode. Preloščeno v delovanju te podružnice je pomenil prihod tov. Tofanta na predsedniško mesto, ki mu je tovarniški komitet nudil pri delu vso svojo oporo. Z upravo podjetja je bil ustvarjen pravi stik, delo se je pričelo razvijati načrtno v skladu s potrebami kolektiva in v cilju mobilizacije vsega kolektiva za uspešno izpolnjevanje planskih nalog. Pri vsem tem podružnica ni pozabila na skrb za delovnega človeka, ki pod razmeroma težkimi pogoji, spričo pomanjkanja surovin, vztrajno bije borbo za plan. Organizacijska trdnost upravnega odbora podružnice in pododborov ter neprekinjeno delovanje komisij je rodilo uspehe tudi na polju ljudske tehnike, kakor pri dviganju življenjskega standarda kolektiva. Edino na kulturno-prosvetnem polju podružnica ni beležila napredka, kar gre na račun slabe izbire kulturno-prosvetnega referenta. Ne glede na to, da je podružnica prejela prehodno zastavo, bo morala v najkrajšem času poskrbeti za poživitev dela na kulturno-prosvetnem polju, predvsem za ideološko-politično izobrazbo svojega članstva, pa tudi za ostale oblike kulturno-prosvetnega dela, pri čemer je med drugim mišljeno večje zanimanje za SKUD Ivo Ključar. Kajti resna tekmeča v borbi za prehodno zastavo sta kolektiva Železarne Štore in Tkalnica hlačevine. — Prehodni zastavi za najboljši Klub Ljudske tehnike in najboljšo Delavsko-uslužbenko restavracijo je prav tako prejela podružnica Tovarne emajlirane posode.

Za uspešno razvijanje kulturno-prosvetnega dela je prejela prehodno zastavo podružnica Ljudskega magazina, ki se je zlasti izkazala v kampanji za volitve v Zvezno skupščino pa tudi pri ideološko-politični vzgoji članov podružnice. Redne tedenske študijske sestanke poseja 85% vsega članstva podružnice, razen tega prirejajo poljudnoznanstvena predavanja, njihova kulturno-umetniška dejavnost pa se razvija pod okriljem SKUD-a France

Iz Čreta pišejo, da je setev v kmetijski zadrugi izvršena

Pomladanska setev naše zadruge je bila 16. maja izvršena. Zaradi slabega vremena v aprilu in začetku maja nam je delo zaostalo. Poleg planske setve pa smo posejali še 15 arov sončnice izven plana. Zemlja na terenu naše zadruge je težka, ilovnata in močvirnata. Razen tega nam še dela preglavice dim iz Cinkarne, ki uničuje krmo in druge rastline. Ko pa se je vreme izboljšalo, je bilo vse nadoknadeno. Ker nam primanjkuje vprežne živine, so tudi tukaj nastale težkote, vendar je večina članov zadruge z dobro voljo in nesebično požrtvovalnostjo premostila te težave. Potrebna pa je temeljita medsebojna pomoč še onih članov zadruge, ki te potrebe niso vzeli prav resno.

Do konca maja ima zadruga v načrtu dooklično adaptacijo skupnih svinskih hlevov na bivšem Ravnikarjevem posestvu. Tekom letošnjega leta bodo tudi uredili skupne hleve za govejo živino pri tov. Pišku.

Prešeren. V času tekmovanja je samostojna dramska skupina nastudirala Nušičevo trojevanko »Navadni človek«, ter z njo nastopila dvakrat v Celju in štirikrat v drugih krajih. Ob pravilnem uporabljanju nazorne agitacije in razvijanju ostalih oblik kulturno-prosvetnega dela raste socialistična zavest kolektiva, kar ima odraza v kulturnejši postrežbi, zlasti v veeblagovnici. Uspehi podružnice Ljudskega magazina bodo nedvomno še večji, če bodo tudi v bodoče svoje delo načrtno usmerjali in ga vselej prilagojevali potrebam naše splošne borbe za socializem.

V fizikulturni dejavnosti si je prvenstvo priboril kolektiv Cinkarne in prejel prehodno zastavo. Ker so mladi fizikulturniki v Cinkarni takorekoč šele pričeli z delovanjem, so že dosegli z veliko požrtvovalnostjo in vztrajnostjo vidne uspehe, pri čemer je upoštevati dejstvo, da zahteva njihovo poklicno delo obilo fizične moči in vzdržljivosti. S sistematičnim gojenjem fizikulture jačajo svoje telesne sile, da tako lažje zadostijo izpolnjevanju planskih nalog. Zdrav duh v zdravem telesu — je njihovo geslo, in tega se bodo tudi v bodoče držali.

Izmed Krajevnih oziroma okrajnih odborov sindikata je največjo agilnost pokazal OSS tekstilcev. Spričo dejstva, da je v tem OSS-u vključenih 11 podružnic s preko 3000 člani in da je območje delovanja teritorialno zelo razsežno (poleg celjskih podružnic tudi Laško in vsa Savinjska dolina), je Izvršni odbor OSS-a tekstilcev najprej poskrbel za svojo lastno organizacijsko trdnost, zaradi katere je mogel nato nuditi obilo pomoči v istem smislu svojim podružnicam. Tekmovanje se v vseh podružnicah zadovoljivo razvija, zlasti pa je bil dosežen velik napredek pri uvedbi šahovskega načina tekmovanja med brigadami in posamezniki. Visoka politična zavest članov kolektivov tekstilne stroke, ki se je pokazala v tem tekmovanju, je porok za še večje uspehe OSS-a ki je kot priznanje za doseganje delo prejel prehodno zastavo za najboljši Okrajni odbor sindikata na področju Okrajnega sveta Celje.

Ko so predstavniki kolektivov sprejemali prehodne zastave iz rok predsednika OS-a, tov. Medveda, so izrazili odlično pripravljenost, s podvojenim delovnim elanom služiti stvari izgradnje socializma v naši domovini in tako na najbolj zgovoren način zavračati klevetniško gonjo proti našemu državnemu in partijskemu vodstvu. Skrivnost vseh uspehov je v nezlomljivi volji naših delovnih ljudi, ki si žele, kljub vsem zaprekom in oviram, ustvariti iz lastnih sil boljše in srečnejše življenje. Z. M.

Kako žive stari in onemogli v Domu onemoglih v Vojniku

Zivljenje oskrbovancev po domovih onemoglih v socialistični Jugoslaviji, je povsem drugo kot je bilo v tako imenovanih »sirotišnicah« v kapitalistični Jugoslaviji. Popreje so bili v sirotišnicah le oni, ki so zmogli plačevati stroške, a še ti so bili zaničevani in manj vredni ljudje. Danes pa nasprotno, so tudi oskrbovanci v domovih onemoglih enakopravni članj socialistične družbe, ki imajo pravico sodelovati pri reševanju vseh vprašanj v domu.

Dom onemoglih je državna, socialno skrbstvena ustanova, v katerem se staram, za delo nesposobnim, onemoglim ter neozdravljivim osebam nudi vsa oskrba, urejeno življenje in primerno kulturno ter politično izživljanje. Ustanova je okrajnega značaja, pod upravno operativnim vodstvom poverjeništvu za socialno skrbstvo okrajja Celje-okolica. Da poslovanje doma teče v vsakem pogledu v redu, bodi v prehrani, čistoči itd. skrbi poverjeništvu

okusna in primerna. Tedensko sprejemajo tudi priboljšek v pijači.

Notranja ureditev doma

je primerna, sobe so zračne in lepe povsod je pa napeljana centralna kurjava. V domu je tudi ambulanta, umivalnice, kopalnice s kadmi, dnevni prostori in delovne sobe. Okrog doma se razprostira lepo urejeno dvorišče s cvetličnimi gredami in sadovnjaki. Za razvedrilo jim služi tudi lepo urejena knjižnica, dnevno časopisje, ter trije radioaparati z zvočniki.

Dom ima svojo ekonomijo

ki obsega 7 ha zemlje, zelenjadni vrt, travnike in sadovnjak. Ima lastno pekarno, mizarstvo, krojaško in čevljarstvo delavnico. Na ekonomiji redijo svinje, kokoši in domače kunce. Pridelki ekonomije pa služijo za priboljšek v prehrani oskrbovancev.

Tisti oskrbovanci, ki so še sposobni za lažja dela, imajo na razpolago

za soc. skrbstvo, katero vrši najmanj enkrat v mesecu v domu obiske in preglede.

Dom ima 230 oskrbovancev in 32 uslužbenecv z upravnim osebjem. Celotna oskrba doma stane okrog 5 milijonov dinarjev letno.

Sprejem v Dom

se vrši po vloženi prošnji, katere obravnava komisija za sprejem starih in onemoglih v domsko zaščito, odločbo za sprejem pa izdaja na predlog te komisije poverjenik za socialno skrbstvo. Načelno se sprejemajo v Dom ženske starejše nad 60, a moški starejši nad 65 let, če izpolnjujejo seveda izvestne pogoje, predvsem, da so za samostojno življenje nesposobni in da nimajo svojcev, ki bi jih bili po zakonu dolžni izdrževati.

Sprejeti oskrbovanci, ki so brez premoženja in stalnih dohodkov imajo v domu

celotno oskrbo brezplačno

Upokojenci in rentniki pa plačujejo oskrbino v višini do tri četrtine prejemkov. Vojni invalidi s polno invalidnino pa le do polovice prejemkov. Oskrbovanci imajo svoj

hišni odbor od pet članov,

kateri se udeležujejo sej uprave doma in na njih iznašajo želje in potrebe kakor tudi predloge in pritožbe oskrbovancev doma. Sprejete osebe uživajo v domu stanovanje, hrano, obleko, obutev, zdravstveno pomoč, kulturno udejstvovanje in sredstva za razvedrilo.

Hrana se deli petkrat dnevno

in sicer: zajtrk, dopoldanska in popoldanska južina, kosilo in večerja. Bolni pa sprejemajo dijetno hrano, katero predpiše zdravnik. Hrana je različna,

zračno delovno sobo

v kateri izdelujejo copate iz ličkanja, predpražnike, ribarice, pletejo koše, košare, steklenice, pletejo volnena oblačila, nogavice in podobno. Za delo sprejemajo plačilo v višini 50%, druga polovica gre pa v korist onim, ki so za vsako delo nesposobni.

Za proslavo 1. maja

so se v domu vsi pridno pripravljali. Tekmovanje, katerega je napovedal strožnik prvega moškega oddelka so vsi uslužbenci z veseljem sprejeli. Noben oddelak ni hotel biti zadnji, vsak se je trudil, da bi dosegel prvo mesto.

Ze 30. aprila dopoldne so bila okrašena vsa vrata in okna z vencji, zelenjem in cvetjem. Zvočniki so prenašali vesele domače pesmi. Marsikateri oskrbovaneec se je veselil ter v mislih rekel: Kaj takega še v domu nisem doživel, če ravno sem v njem že dolgo let.

Dne 1. maja v zgodnih jutranjih urah je bilo po oddelkih že vse pripravljeno. Oskrbovanci so se začeli zbirati na odrejenih mestih, kjer jih je že čakal prvomajski prigrizek, kar je še bolj poživelo onemoglice. Upravnik doma je pred zbranimi držal govor o pomenu prvega maja, katerega so vsi oskrbovanci sprejeli z navdušenjem in plaskanjem. Nato so nadaljevali praznovanje v veselju do poznega večera.

Kako so v domu zadovoljni in kako se počutijo, navajamo

pismo oskrbovanke Vikice Razlagove naslovljeno Uredništvu Celjskega tednika: Oprostite mi, da vas nadlegujem! Obračam se do vas kot oskrbovanca Doma onemoglih v Vojniku. Naprosena sem namreč od vseh oskrbovancev in oskrbovanek, da sporočim ljudem kako živimo, da izve javnost plodonosna de-

la, trud in naklonjenost, katere se nam posveča. Uprava Doma skrbi za nas prav očetovsko. Spoznali smo, da v našem domu živi človek, ki ima srce za trpeče sirote in ki ljubi starčke in onemogle s čutom blage in plemenite ljubezni. Zunaj v naravi, med cvetočim sadjem in drevjem, sredi med nami, je prvega maja naš upravnik tov. Ferdo Veber, zapel in zaplesal z nami, da so vsem nam zablestele solze v očeh.

Sem bivša učiteljica, na žalost že vrsto let priklenjena na posteljo zaradi živčne ohromelosti. V domu onemoglih sem našla svoj drugi — lepi dom. Zelo sem zadovoljna. Večje nege kot jo imam tu, ne bi bila deležna nikjer.

Naj iz teh vrst spoznajo vsi, kako se naša ljudska oblast briga in skrbi za stare in onemogle, kateri so bili nekdo oprti le na beraško palico.

Več pozornosti pri odkupih v Soštanskem okraju

Krajevni ljudski odbor Lokavica v soštanskem okraju je že trikrat sklical sejo, na kateri naj bi razdelili plan oddaje mleka na kmetovalce. Vendar se jim še do danes ni posrečilo razdeliti plana. Niti ne smatrajo potrebno, da bi sklicali zbor volivcev, kjer bi obravnavali uredbo o odkupu mleka in razdelitev obvezne oddaje.

Poleg tega imajo uslužbenec KLO-ja zelo malomaren odnos do zbiralnice mleka, katere se nahaja v Zgoranj Lokavici. Pred kratkim se je v tej zbiralnici pokvarilo dvakrat po 20 litrov mleka, in to zaradi tega, ker se uslužbenec krajevnega ljudskega odbora ni pravočasno pobrigal, da bi poskalil voznika, ki bi mleko odpeljal v soštansko mlekarino.

Krajevni ljudski odbor Družmirje je plan odkupa mleka sicer razdelil, vendar se nekateri kmetovalci odločno upirajo oddaji, kar je verjetno vzrok nepravilne razdelitve obvez. Zaradi tega malomarnega odnosa pri razdelitvi in izpolnjevanju planov, je odkup mleka dnevno padel od 60 na 10 litrov.

Krajevni ljudski odbor Bele vode je v zaostanku pri oddaji živine. To pa zaradi tega, ker se je predsednik KLO-ja postavil na oportunistično stališče, da se v območju krajevnega odbora ne bo izterjevalo zaostankov oddaje živine in prašičev. Sklical je celo sejo KLO-ja, da bi njegovo stališče podprli še ostali odborniki. Na tej seji so bili navzoči finančni poverjenik, predsednik kmetijske zadruge in uslužbenec iz okrajnega poverjeništvu za državne nabave, vendar pa zapisnika ni hotel nihče podpisati, tako da je sam predsednik istega napisal in podpisal.

Dokler bo predsednik krajevnega odbora zastopal takšno stališče pri odkupih, tudi nikakih uspehov pričakovati ne moremo.

Čestitke katoliških duhovnikov maršalu Titu

Celje, 21. maja 1950

Društvo katoliških duhovnikov Cirilmetodovega društva LRS iz okrajja Celje-okolica in Soštanj, ki danes zboruje v Celju, Vam dragi maršal za Vaš rojstni dan iz dna srca želi in kliče:

Naj živi naš modri in veliki voditelj tovariš Tito, še mnogo, mnogo let! Pod Vašim modrim vodstvom si bo naše delovno ljudstvo priborilo lepše življenje in srečo, ki si so ji naši narodi v NOB zaslužili.

Babič Anton, Bohak Jakob, Glavnik Franc, Horvat Stanko, Kociper Anton, Koci Jakob, Kreslin Martin, Lunder Viktor, Ocvirk Alojzij, Pirš Alojzij, Pribožič Jurij, Ramšak Viktor, Strnad Ivan, Sivavec Vinko, Smirnač Alojzij, Uranjek Martin, Vavpotič Franc, Fajdiga Alojzij, Dovč Ludvik, Guzej Jurij, Grič Pavel, Keller Ivan, Križan Franc, Kosi Alojzij, Marovt Hubert, Prah Vinko, Stiglic Franc, Túrha Stefan, Lebič Jurij in Medvešek Matija.

Resnična beseda „o novi otroški boleznii“ v Celju

Iz tečak iz predavanja tov. dr. Podpečan Ivana

O ponovni epidemiji otroške gripe v celjskem okrožju je predaval sanitarni inšpektor dr. Ivan Podpečan ob redkordni udeležbi ljudstva, predvsem mater, ki so postale zaskrbljene za svoje mačkice, zlasti, ker so se začele širiti vmemirjive govorice o velikem pomoru dojenčkov zaradi neke nove bolezni

Gripa ali influenza oziroma španska bolezen se skoro vsako leto pojavlja v manjšem ali večjem obsegu. Nekatera leta pa se je pojavila posebno jako in to v epidemski obliki. Znani sta leti 1889 in 1918, ko se je gripa razširila po vsem svetu in je bila takrat tudi velika smrtnost. Klinična slika gripe se skoro ob vsaki epidemiji menja ter tudi napada človeštvo v ravnih dobah življenja z menjajočo strupenostjo.

Letošnja pomlad je prinesla Celju epidemijo gripe predvsem med dojenčke in male otroke s precejšnjo smrtnostjo, tako da je bilo zdravstveno vodstvo prisiljeno izdati nekaj ukrepov in opozoril ljudstvu.

Vendar so govorice o pomoru pretirane in ravno tako govorice o novi

otroški kugi. Predavatelj poda število umrlih bolničkov Celjanov, ki so se oskrbovali izven ustanov, teh je bilo šest. Oboleli pa so skoro vsi otroci in so tudi preboleli.

Na poslu je nevidna klica — virus gripe, ki se prenaša največkrat z bolnega na zdravega s kapljično infekcijo t. j. s kašljanjem, kihanjem, govornjem in pljuvanjem. Nekateri okuženci sploh ne obole odnosno obole tako lahko, da jih ne vrže v posteljo. Ti so najbolj opasni razširjevalci gripe. To so predvsem odrasli. Za gripo lahko obolijo vsi, v tej epidemiji pa obolevajo predvsem mlajši otroci. Imuniteta po prestani bolezni je zelo kratka. Zato lahko obolijo tudi večkrat v letu.

Kot zanimivost predavatelj navaja, da smo v dobi virusnih epidemij tako pri ljudeh kot pri živalih. Pri otrocih se predvsem sedaj pojavljajo tudi ru-beole — rdeče in varicelle — vodene kozlice. Potek teh bolezni je silno blag.

Znaki obolenja pri otrocih so dokaj pestri in nemogoče je staršem naštetii simptome, ki bi bili obvezni.

Pri vseh otrocih se prvo pojavlja vročina kot tudi pri ostalih nalezljivih

bolezni. Appetit se pri otrocih zmanjša, spanje poteka nemirno, nekateri otroci postanejo sitni. Dojenčki še bolj reagirajo na bolezen kot celota in dobio čisto bruhanje in drisko. Pojavi se malo nahoda, malo angine in kašlja. Često se kot komplikacija pojavi vnetje ušes in pljučnica. V redkih primerih nastopi težko dihanje s plavkastimi ustnicami.

Važnejše za nas starše je, da znamo negovati bolno deco. Bolnike je potrebno ločiti od ostalih v sobi, odnosno v poseben prostor sobe. Bolnička predamo materini negi, ki je najboljša, posebno, če je mati razumna in izobražena. Bolničkov z gripo ne oddajamo v bolnico, razen če to zdravnik ne odredi v posebno težkih primerih. Vendar je važno, da ga damo v zavod pravočasno, kajti umirajočemu skoro ni več pomoči. Zato kliči zdravnika pravočasno ali ga v začetku težke bolezni odnesi k njemu. Do zdravnika se obrni tekem dneva, najprimerneje predpoldne, ker ob našem pomanjkanju zdravnikov in ob njihovi zaposlenosti ne smes zahtevati, da ji je noč in dan na razpolago.

Vsak bolnik z vročino spada v posteljo, da si štedi srce za eventualne komplikacije. Če kašlja in mu piska v pljučih, je pri gripi potrebno dajati topel ovitek in tople kopeļji. To je po-

sebno koristno pri dojenčkih, katere med boleznijo tudi pestujemo in mu spreminjamo lego zaradi očuvanja pred pljučnico. V bolniški sobi skrbimo za čist zrak z dobrim zračenjem ter ne kadimo v njej. Temperaturo merimo samo zjutraj in popoldne. Visoka vročina do 39—40° je pri bolnih otrocih običajna in naj vsa višina ne vzne-mirja. Po zdravnikovih navodilih dajemo zdravila. Za žejo dajemo dovolj sladkega čaja, sadnih sokov in sadja. Prehrana naj bo lahka in tekoča.

Predavatelj omenja dalje zaščito pred infekcijo. V času epidemije ne voditi otroke med ljudi, ne potovati po vlakih in avtobusih z otroci brez nujne potrebe. Na domu ne sprejemati nobenih obiskov in tudi ne obiskovati bolnikov. Varovati otroke pred nakašljanjem ter tudi otroke vaditi, da ne kašljajo drugemu v obraz. Zlasti je skrbno čuvati pred nakašljanjem dojenčke, ki so za kapljično infekcijo najbolj občutljivi. V času epidemij moramo otroke obvarovati pred masovnimi izletii, ker so isti vezani s premraženjem telesa, predvsem ob dežju in prepihu. Prehlad lahko izzove gripozno obolenje. Vobče naj otroci dosti počivajo ter se zmerno utrjujejo na prostem.

Z utrjevanjem otrok pa je treba začeti zgodaj v mladosti, ker utrjen in zdrav otrok veliko lažje prenaša vsa kasnejša obolenja, ki so ob sedanjii civilizaciji neizogibna. Utrjujejo že dojenčke z bivanjem na prostem, z nepretoplím oblačenjem, zmernim sončenjem itd. Sonce, zrak in voda so tudi zanj najboljši zdravniki.

Tudi zdaj ob času epidemije ne kaže otrok zapirati v stanovanje, nego obratno, jih puščati na prostem, toda ne med ljudmi in ostalimi otroki, nego zasebno na prostem.

Sonce s svojimi ultravioletnimi žarki najbolj uspešno ubija virusne klice.

Naše dosedaj najboljše orožje proti gripi je še zaščita — preventivna, t. j. očuvanje otrok pred infekcijo. Zato je potrebno omejiti kontakt z bolniki, zmanjšati zbiranje ljudstva, skrajšati čas zbiranja ter ga očuvati pred prehladi. Mladino pa utrjujejo in očuvajmo pred prehladi že v času zdravja.

Z geslom: »Naši otroci — naše bogastvo« gremo v borbo proti tej pošasti. Starši so v nabito polni dvorani Ljudske prosvete zahvalno aplavdirali predavatelju za podučne in pomirjevalne besede. Ljudska prosveta je to pot nad vse uspela s svojo organizacijo predavanja, ter tudi njej hvala.

KULTURNI PREGLED CELJSKEGA TEDNIKA

Nekaj kritičnih misli o reviji pevskih zborov v Žalcu

(Poročilo je zaradi tehničnih zaprek nekoliko zapoznelo.)

Ob 9 obletnici ustanovitve OF je bila v Žalcu revija pevskih zborov okraja Celje-okolica. Nastopili so zbori iz Sempavla, Zabukovce, Laško-Rečica, Štor in Pištanja ter pionirski zbori Laško, Zalec in Pištanj. Pogrešali pa smo še zborov iz mnogih krajev, kjer so dane vse možnosti za obstoj in uspešen razvoj zborov. Vsa prireditelja je bila obračun celotnega dela in že s tem dostojno počastitev velikega praznika. Pokazala je našo pesem, ki je kljub težavam, mnogokratnim nerazumevanjem, kljub temu, da so mnogi zbori in pevководje prepusteni sami sebi, organsko zrasla s pevci in si zaradi tega utira pot med množice.

Prav nazorno je pokazala prireditelj, da oni zbori, ki jim je pesem notranja potreba, redno in sistematično vadijo in kljub objektivnim težočam, stalno napredujejo, tako da se že lahko lotijo zahtevnejših del. Odsvetovati pa je pretežka dela, ki jim zbor tehnično še ni dorasel (Laško — Bolen mi leži). Če se takih del lotijo iz stremjenja po dovršenem glasbenem izrazu, je prav, vendar bi takih del, dokler resnično ne dozore, ne peli javnosti. So pa lahko taka dela zboru pravi barometer napredka. Treba jih je v daljših presledkih popolnoma na novo študirati in opozovati, kje so pomanjkljivosti in iskati vzroka tem pomanjkljivostim. Kritičen pevководja bo opazil pomanjkljivosti in se bo potrudil zbor pevskega tehnično dvigniti — seveda brez trajnega lastnega študija, to ne bo šlo. S tem bo pokazal pevcem, da petje ni samo zabava, ampak resno, trdo in odgovorno delo, ki zahteva napora in znanja od pevca in dirigenta, če hoče viliti pesmi ono obliko in vsebino, ki jo melodija in besedilo v sebi skrivata. Delo, pa naj bo še tako naporno, daje vsakemu, ki ima do njega resničen in pravičen odnos, mnogo več resničnega zadovoljstva in sreče, kot neresno, še tako lahko delo. Ako se pevec zaveda, da pesem preoblikuje njega samega in potem njega vso pevsko skupnost, bo smatral petje za resno in važno delo, ki zahteva tudi gotovega znanja.

Zbor s tako resnim stremljenjem, bo nujno moral priti do discipline in to predvsem do notranje discipline, ki bo brez vseh drugih obvez vezala pevce in tako ustvarila homogenost zboru, in s tem tudi resničnega poustvarjalca lepote. Seveda se pa morajo tega zavedati tudi vsi oni, ki sicer ne sodelujejo pri zboru, vendar pa morajo tudi kot taki neposredno vplivati na uspešen razvoj naše pesmi. Če se pa samo tarakot pozanimajo za zbor, kadar ga rabijo, da dvigne slovesnost proslave in podobno — je to bore malo in premalo.

Na taki pevski prireditvi je nepotrebno ocenjevati zbere zgolj po številkah in jim povedati, kdo je prvi, kdo zadnji in jih potem zopet prepustiti samim sebi. Tako naziranje in tudi praksa je zborom že v mnogočem škodovala. Vsak zbor dela in živi ob določenih pogojih in vsak zbor vrši svojo specifično pevske in s tem kulturno mislijo v svojem okolju. Nemogoče bi bilo zato z istim merilom ocenjevati Laško in Štor, ki živita v razmeroma za petje ugodnejših prilikah (seveda se zato od njih mnogo več lahko zahteva), kot zbor iz Pištanja, ki dela na Kozjanskem, kot pravi samorastnik, odrezan od vsakega večjega kulturnega in gospodarskega centra ali zbor Zabukovce, ki nima rednega in stalnega pevководje. Vsi zbori pa imajo toliko zdravega, bogatega in pravega pevskega nastojenja, da je bolje pokazati na to in opozoriti ističasno tudi na pomanjkljivosti, ki bodo vsakemu pravemu pevcu in dirigentu le dobrohoten namig in nasvet.

Predvsem bi rad opozoril zbere, da je petje vzvišen govor. Zato je treba pri petju v enaki meri paziti na lep ton, kot na pravilno izgovorjavo. Napake v izreki so pri petju bolj občutne, kot v navadnem govoru. Zato kazi vsak po nepotrebnem povdarjeni ton, glasbeni izraz. Stalno preglasno petje pa jemlje glas vso njegovo sočnost in s tem tudi izraznost. Za pravilno naravno izreko in pristen glasbeno pevski izraz je neobhodno potrebno pravilno dihanje. V dihanju je že najbolj doma zbor iz Štor, kljub temu, da mu še

manjka homogenosti posameznih glasov, ker nekateri izstopajo. Podobno izstopanje posebno v višjih legah in forte mestih, je opaziti tudi pri zboru Laško-Rečica, čeravno zveni zbor drugače zelo izenačeno. Odsvetovati bi mu bilo treba preforte petje (Te te). Interpretacija Štor je notranje logična, dočim je interpretacija Laškega preveč zunanje efektna. Oba zboru kažeta razveseljiv in viden napredek. Če bosta šla po tej poti vztrajno naprej si lahko še prav mnogo od njiju obojama.

Zbor iz Sempavla je maloštevilčen, pa prav lepo upet z izenačenimi glasovi. Interpretacija je mogoče nekoliko neorganska, toga in preveč neživljenjska — tudi dinamika je preveč zunanja in neljubljana iz notranje napestosti melodije, kar je pomanjkljivost vseh zborov. Če se bo zbor pomnožil in ohranil to homogenost, bo lahko mnogo dalj veliki industrijskemu kraju.

Zbor iz Zabukovce ima že dolgoletno pevsko tradicijo — škoda le, da nima z zborom stalno povezanega dirigenta, ki bi lahko iz pevcov, ki kažejo mnogo vesti je zbor še ritmično in tudi intonacijsko za resno petje, ustvaril jako dober zbor. Zaradi omenjene pomanjkljivosti niso nesigurni, kar bo pa z rednim delom odpadlo in bo zbor lahko naglo napredoval.

Posebno pozornost zasluži zbor iz Pištanja, menda edini delujoči zbor na Kozjanskem, ki je že večkrat z velikim uspehom nastopal in dosegal prva mesta. Posebna odlika zboru je pristnost in naravnost izraza in močno notranje doživljanje, ki prehaja tudi na poslušalca, tako da ima človek občutek, da pojo čisto in pristno resnico. Zbor je

nastopil sicer okrnjen zaradi skrajno slabega vremena in dolge poti na odprtem avtomobilu. Pevководkinja pa je znala tudi iz male pevске družine sigurno in s skoro sugestivno močjo izvabiti pesem, ki nas je prepričala. Seveda manjka v zboru glasovne izobrazbe, pravilne izreke, kar vse pa odtehta prisrčno petje. Če si zamislimo, pod kako težkimi pogoji dela ta zbor ves osamljen s svojo idealo, izrazito glasbeno nadarjeno pevководkinjo, mu je treba posvetiti več pozornosti in mnogo moralne in materialne pomoči, da se bo lahko zbor pomnožil in vršil nadaljnjo kulturno mislijo na Kozjanskem.

Pod vodstvom iste pevководkinje so nastopili tudi mali pevci iz Pištanja, ki so lepo in z navdušenjem odpeli dve pesmi, kljub dolgi in naporni poti, ki je verjetno mnoge bližnje pionirske zbere ustrašila pred nastopom.

Zelo mnogoštevilčen je pionirski zbor iz Žalca, ki je pokazal že lepo višino, vendar se mu pozna, da še premalo časa sistematično vadi.

Najlepše in najplodovitejše petje dneva smo slišali od pionirskega zboru iz Laškega. Zbor je tako zlit, da je glasovno in čustveno eno telo, poleg tega intonacijsko in ritmično čist. Tudi izgovorjava in dihanje sta na taki višini, da je lahko dirigent tov. Sinigoj našel odpetim pesmim resničnega notranjega izraza. Mogoče, da je bila interpretacija na nekaterih mestih nekoliko svojska in svojevolska, — vendar je zbor po notranji disciplini, dinamiki in lepem nastavku vzgled resničnega petja vsem zborom. Škoda le, da ni nastopilo več pionirskih zborov. Kje so bili? Saj je leta 1946 nastopilo v isti dvorani samo iz Savinjske doline nad 600 pevcev.

Ali ni pevководij ali so preobloženi druge preveč — ali pa manjka inicijatorja? Pionirski zbori so za razvoj naše pesmi tako važni, da bi jim morali posvetiti vso pozornost.

V tem poročilu ni mogoče zaradi omejitve prostora, pevcem in dirigentom povedati vsega, kar bi bilo potrebno. Škoda le, da se je ponesrečil predlagani sestanek vseh zborov po končanem nastopu, kjer bi se tako o marsičem medsebojno pogovorili pevci, dirigenti in mi, ki nam je bila zadana ne lahka naloga, oceniti zbere. Vsekakor pripravimo, prirediteljem podobnih prireditve, da jih organizirajo pravočasno in tako, da bodo sodelujoči občutili, da vsi gledajo na zbere z največjo pozornostjo in razumevanjem. Treba je pa organizacijo izvesti tudi tako, da bo mogoče vsem ostati po nastopu še par ur skupno, kjer naj bi se pevci, pevководji in strokovna komisija medsebojno pogovorili in pokazali na pomanjkljivosti in odlike, pevci in dirigenti pa iznesli pred odgovornimi svoje pripombe, težave, predloge itd. Pri taki organizaciji bo treba misliti tudi, da se podere nepotrebna pregrada med mestom Celje in okolico. Mislim, da je organizacija takih prireditve zgolj po upravnih enotah zgredena. Mesto lahko da mnogo podležju — prav toliko pa se lahko nauči mesto od okolice.

Mislite že sedaj vsi, organizatorji, dirigenti in pevci, na prihodnji tak nastop, ki naj bi bil približno ob istem času, ter resnično mogočna manifestacija naše pesmi, ki ji je dana v novi stvarnosti vsa možnost razvoja, razmaha in vzpona.

Jurče Vreže

Gostovanje Ljudskega gledališča v Šoštanj

Med prvimi kraji, ki jih je Ljudsko gledališče po osvoboditvi oziroma po svoji ustanovitvi obiskalo s svojimi gledališkimi predstavami, je Šoštanj.

Bilo je v drugi polovici meseca julija 1945. Pokrajina se je že dva meseca svobodna kopala v zgodnjem poletnem soncu. Veselim gledališčnikom na kamionu, ki je drsel po beli cesti mimo na pol obdelanih polj, so delale špalir kolone klavnih nemških ujetnikov, vedničevcev in ustašev ter gora orožja, vojnih vozil in druge okupatorjeve vojne šare. Tam sredi občestnega sadovnjaka ali pa ob robu gozdička, ki je metal senco čez pot, pa so se oči in

srca ustavljala na prenekaterem slovenskem poljskem znamenju — na grobu padlega partizana. Iz oddaljenjših in gostejših host je bilo slišati še nekaj poka in regljanja: oboroženi ostanki švabov in ustašev so si z zadnjimi močmi poskušali izvojevati pobeg. Toda prepoznali! Hoteli so nas spremiti v pse, pa so nas spremenili v volkove.

Mestece pod vznožjem Smrekovca in Belih vod, zavarovano s Plešivcem, je kazalo še lice pravkar osvobojenega področja. Mestece, ki je dalo in izgubilo slovenskega pesnika — partizana Kajuha. Celjske gledališčičke, ki so opremljeni po partizansko, pripotali

kakor partizani, je sprejelo kakor partizane, kakor vedno dobrodošlo in težko pričakujočo partizansko kulturniško skupino. Bivši Sokolski dom se je tresel navdušenja nad prvo slovensko igro v svobodi... Nad »Raztrganci«, ki jih je isti čas v Ljubljani igralo SNG iz osvobojenega ozemlja, pozneje pa še v Mariboru in Prekmurju.

Tista gostoljubnost in navdušenje sta se potem ponavljala vsa leta na to. In se je ponovila tudi zadnjo soboto in nedeljo, ko so gledali »Kovarstvo in ljubezen«. To zavest utrjujejo celjskim gledališčnikom tudi rože, ki so jih prešli na odru in besede, ki jih je izrekel v pozdrav in zahvalo predstavnik njihovih ljudsko-prosvetnih delavcev. G. G.

Na okrajni kulturni reviji v Dobrni je sodelovalo 264 pionirjev

Kulturno prosvetno delo med našimi pionirji je v zadnjem času doseglo dokaj lepe uspehe. Ze tekmovanje posameznih kulturnih skupin nam je narokovalo, da moramo našim pionirjem nuditi pri kulturno prosvetnem delu več pomoči, skratka, da moramo skrbeti, da se sklepi XII. plenuma CK LMS uresniči tudi pri naših pionirjih.

Okrajna kulturna revija pionirjev, ki se je vršila dne 20 in 21. maja na Dobrni pa nam je pokazala vse dobre strani kulturno-prosvetnega dela in nas opozorila na nekatere pomanjkljivosti, katere pa moramo čim prej odpraviti. V soboto zvečer smo imeli priliko videti nastop gledališke družine pionirskega odreda »Ivana Cankarja« iz Dobrne, ki nam je zelo poljubno in

Vemo, da je Pištanj neko središče kozjanskega, toda kljub temu nismo pričakovali, da bodo pionirji tako dobro nastopali, kakor so.

Ob zaključku revije, ki nas je vse zelo navdušila so bile razdeljene nagrade in pohvale za dobro delo na kulturno prosvetnem polju odredom in posameznikom.

Nagrade in pohvale so prejeli: Gledališka družina Dobrna in Pištanj pohvalno diplomu in denarne nagrade po 2000 din, folklorne skupine Zalec in Laško pohvalne diplome in denarne nagrade po 1000 din, pevski zbori Laško in Zalec pohvalne diplome, Kolenič Micka iz doma BH Dobrna pohvalno diplomu. Nadalje so bile podeljene pohvalne diplome in nagrade vo-

Deobnacije

DELAVCI IZ SEMPAVLA POMAGAJO PRI IZPOLNITVI PLANA V DVIGU HMELJARSTVA

Precejšen del hmeljskega plana v okraju Celje-okolica je odpadel na šempavelsko okolico in ta je bil kljub dolgotrajnem deževnem vremenu v celoti izvršen.

Imamo že stare nasade z odlično kvaliteto, a precej hmelja je bilo treba na novo zasaditi.

Z nujnimi ukrepi merodajnih krajevnih činiteljev, kakor KLO-a, uprave tovarne, sindikalne podružnice in vodstva Partije je prišlo do vsestranske povezave delavcev s kmeti. Tovarniški delavci so v prostem času, posamezni ali v večjih skupinah po 20 začeli pomagati pri novih nasadih hmelja, posebno pa pri postavljanju hmeljev, ker je to eno najtežjih del, ki zahteva mnogo močnih delavcev.

PIONIRJI IZ BRASLOVČ POMAGAJO PRI GOSPODARSKIH NALOGAH

Na svojem zadnjem odrednem sestanku, katerega imajo redno vsak mesec, so si pionirji zadali nalogo, da bodo pomagali na državnem posestvu Žovnek pri Braslovčah in napravili sto prostovoljnih udarniških ur.

Poleg vsega učenja, katerega imajo ob zaključku šolskega leta dovolj, so pionirji pomagali pri nasadih hmeljskih sadik in jih nasadili v enem popoldnevu 30.000. Delali so brez vsakega počitka in uvedli medsebojno tekmovanje, v katerem je dosegla najlepše uspehe Lukmer Dragica.

V jeseni so tudi pomagali na držav-

Pohvaliti je treba pevski zbor SKUD Vere Šlandrove, ki je samoiniciativno šel pomagat svojemu bolnemu tovarišu kmetu in mu v enem popoldnevu postavil preko 2000 hmeljev. Po končanem delu pa je na vsaj zapel nekaj partizanskih in narodnih pesmi.

Razgibanost tovarniških delavcev je to pomlad res vsesplošna saj so podvzeli mnogo del in jih delno že tudi izvršili, kot n. pr. napeljavo vodovoda, ureditev strelišča, sečnjo drv in delo na ekonomiji za katero so se obvezali, da bo ena najboljših.

Vsa bližajoča se večja poljska dela, kakor košnja, žetev, obiranje hmelja, se bodo morala izvršiti na isti način in prepričani smo, da jih bo sindikalna podružnica enako dobro izpeljala.

ZAKAJ SE NEKATERI LJUDJE NE MOREJO NAVADITI NA RED

Po naših predpisih, ki so sad narodno-osvobodilne borbe, je določen osemurni delavnik kot normalni delovni čas. Največja večina delavcev se tega drži, dočim je med njimi nekaj takih, ki smatrajo, da je pač vseeno kdaj pridejo na delo in se ne zmejnjo tudi če se v delavnici ne prikažejo po nekaj dni. Take ljudi navadno imenujejo plavkarje, simulante ali pa s kakšnim drugim imenom.

V invalidskem podjetju mizarstvo na Polzeli imajo tudi nekaj takih nepopravljivih tifev. Zastavovna je večni izostanek, pijančevalec in stalni gost gostilne Cimperman in Oresnik na Polzeli, delavec Božič Anton. Za njim pa se vrstijo Cizej Franc, Lukman Ivan in Parfant.

Čudno je pa vseeno, kako delovni kolektiv trpi v svoji sredi take, ki se potepajo okoli in pijančujejo med tem, ko drugi vlagajo vse svoje sile, da dosežajo in presegajo velike planske naloge.

Tovariško sodišče naj bi se enkrat napravilo konec netovariškim in nesocialističnim odnosom do dela. Prav poteno bi jih morali prejeti in dokončno obračunati z njimi.

V upravi sicer pravijo, da jim nič ne pomaga, vendar pa so za take ljudi, katerim ne pomagajo ne lepe ne grde besede in tudi ne kazni, še ostrejši ukrepi. Red mora biti, enostranske demokracije ne more biti zlasti ne take, kakršno si nekateri zamisljajo.

Gostilničarjem pa bi bilo potrebno povedati, da gostilne niso samo zato, da točijo, prodajajo in pobirajo denar, temveč, da morajo gostilne biti tudi vzgojno mesto. Ali so gostilne, ki prodajajo ljudem pijačo v času, ko bi le ti morali biti na delu kulture in prave gostilne? Prav gotovo, da bi zaslužile družavno označbo. V konkretnem primeru jih lahko dolžimo sokrivde in zaslužijo vsako grajo.

POMANJKANJE VODE NA JOZEFOVEM HRIBU

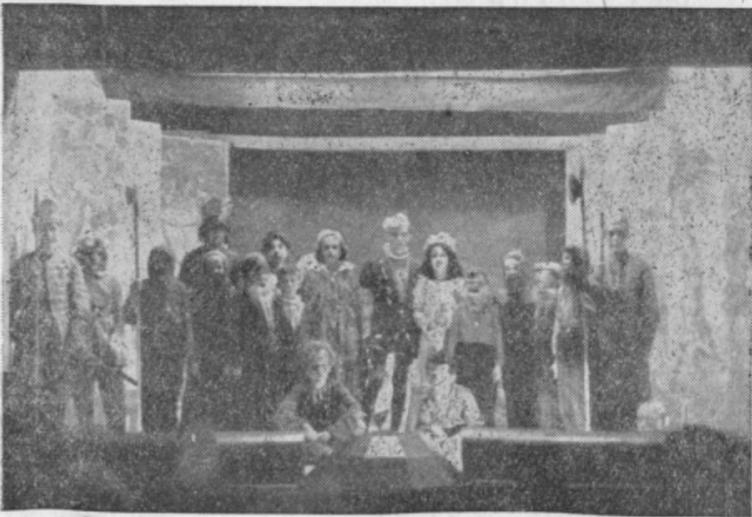
Ze nekaj tednov sem je na Jozefovem hribu občutno pomanjkanje vode. Vodovod stalno odreče v popoldanski urah. To je v vročih poletnih dneh zelo neprijetna zadeva. Kapaciteta celjskega vodovoda je po priključku v Medlogu tolikšna, da se pomanjkanje vode ne bi smelo pojavljati niti v višjih legah mestnega teritorija. Vrok pomanjkanju bo skoraj gotovo ta, da se v mestu z vodo trati preko mere. Da bi se pomanjkanju vode vsaj delno odpravilo, naj uprava mestnega vodovoda pozove prebivalstvo k štednji z vodo.

OTVORITEV LETNEGA KOPALIŠČA OB SAVINJI

Občinstvo opozarjamo, da bo letno kopališče ob Savinji v ponedeljek dne 29. t. m. otvorjeno in na razpolago kopalcem v prvi stavbi biv. ženskega kopališča.

Pri tej priliki posebej opozarjamo kopalce, da je slačenje in odlaganje obleke na nasprotni strani kopališča zgradbe strogo prepovedano in, da bodo za to nastavljeni kazni za vsak prekršek takoj na licu mesta zahtevali vplačilo se določene kazni.

POZIVAMO VSE FRONTNE ORGANIZACIJE, DA SE V NEDELJO 28. V. UDELEŽIJO MNOŽIČNEGA PREGLEDA KROMPIRJEVIH NASADOV. — EDINO TAKO BOMO ZATRLI ŠKODLJIVCA, KI POVZROČA KROMPIRJU VELIKO ŠKODO. — VSI V BORBO PROTI KOLORADSKEMU HROŠČU!

Prizor iz »Sneguljčice« (igrali so pionirji iz Dobrne)

kvalitetno podala igro »Sneguljčica« v osmih slikah. Da je igra res kvalitetno nastudirana, je dokaz, da je ena izmed prvih, ki se je uprizorila na Dobrni že sedemkrat, in da je bil vedno zadovoljivo obisk.

Za igro »Sneguljčica« je v nedeljo sledil nastop pevskih zborov, folklornih skupin iz Laškega in Žalca, ter nastop mlade umetnice pri klavirju 9 letne Micke iz doma BH Dobrna. Vsi pevski zbori, folklorne skupine in mala Micika so nas s svojimi nastopi prav presenečili, kajti takega kvalitetnega podajanja nismo pričakovali od pionirjev.

Zadnja predstava kulturne revije je bila igra »Pastirček in Princeska«, ki jo je podala gledališka družina pionirskega odreda iz Pištanja, za katerega prav dobro vemo, v katerih predeh našega okraja se ta kraj nahaja.

ditejem dramatskih skupin: Sinigoj Borisu, pevководju pevškega zboru Laško in Zalec pohvalna diploma in denarna nagrada 2000 din, Matja Matkova, Matjan Ljudmil, Kotnik Marici iz Dobrne, Eberink Rudiju in Žirovnik Jožici iz Pištanja pohvalne diplome za požrtvovalno delo pri gledaliških družinah, Lenicki Nadežda iz Laškega in Goršek Angeli iz Žalca pohvalne diplome za dobro delo pri folklornih skupinah.

To požrtvovalno delo naših mladih kulturnih delavcev, ki so ga pokazali na Okrajni pionirski kulturni reviji bo prav sigurno prodrlo še do ostalih pionirskih odredov in zbudilo pri njih še večje zanimanje za kulturno prosvetno delo. B. F.

